

Cunst

DIGITAAL TIJDSCHRIFT

VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP

F L E V O L A N D

4 - 2011

Redactioneel

Een overvol aprilnummer! Toch is dit maar het topje van de Flevolandse kunstberg. En veel meer dan vroeger gebeurt het in het openbaar. De beweging naar buiten is jaren geleden ingezet: kunstenaars moesten marktgericht gaan werken en zich sociaal opstellen, hun talent inzetten voor het algemeen belang. In Flevoland zijn de effecten van die uitnodiging overduidelijk zichtbaar en hier stellen veel kunstenaars zich dienstbaar op. Ze worden gezocht en gevonden. Dat is de ene kant.

De andere kant is het politieke klimaat. Met de bezuinigingen lijkt de landelijke politiek te willen uitdrukken dat ze cultuur niet belangrijk vindt. Dat moet een vergissing zijn! Ik hoop dat Flevolandse zich willen uitspreken: voor KUNST en CULTUUR! Niet als een schreeuw, maar als een uitnodiging. Geen splijtende boosheid, maar een verbindende wens. Voorwaarde om iets te kunnen waarderen is dat je het eerst moet opmerken. Vandaar CUNST! Zodat inwoners van Flevoland weten hoe groot onze culturele rijkdom is. Maar dat we ons er wel voor moeten blijven inzetten! Niemand anders zal Flevoland ontwikkelen dan wij die er thuis zijn! Flevoland? Dat zijn wij.

En ten slotte nog een bericht over het kunstwerk op de Wandellaan in Almere Centrum. De Almeeders konden kiezen uit vijf beeldhouwers. Ze hebben gekozen voor Siemen Bolhuis. In de volgende afleveringen van CUNST zullen we verslag doen van het proces!

Hein Walter, artistiek leider van de KVF

www.flevokunst.nl

Inhoud

pag 2, 3	Mary Fontaine: De kleur van kleuren
pag 4, 5	KVF historisch: Christian Wisse
pag 6	FFKC
pag 7	Flevo Ku(n)st Boulevard
pag 8,9	Rebelectric Quartet , De Verbeelding
pag 10 t/m 13	De Lelyprijs aan Trudy van der Meer
pag 14, 15	De Cunst van het glasblazen
pag 16	Willem Hoogeveen in Shortgolf
pag 17	Kunst te huur in de Hulk
pag 18	De Muren van....
pag 19	De Muren van Archipel: Uit de tijd
pag 20	Lentetintelingen / NL Doet
pag 21	Heemtuin Zeewolde
pag 22	Locatietheater op de Aardzee Vindus Vinex presentatie
pag 23	Afsluiting Neverending Art
pag 24	Open atelierdagen Zeewolde
pag 25, 26	Agendatips, Culturele adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland.

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen? Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.

Gebruik dit adres ook voor kopij.

Tekening: *Andries Boertien*
Gedicht: *Nina van Coeverden*

Invitatie

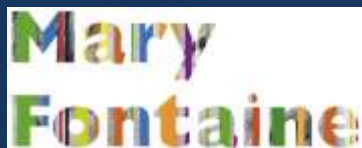
Neem gerust

een kijkje

in mijn buik.

Er is vast

wel iemand thuis

DE KLEUR VAN KLEUREN

Er zijn veel algemeenheden in omloop over kleurtonen zoals: rood is een agressieve kleur of beter gezegd, de kleur rood roept agressie op. Dat zou kunnen en daar is ook veel onderzoek naar gedaan. En toch denk ik dat persoonlijke ervaringen met kleur ook veel uit maken, want als iemand als baby of kleine kleuter in een rood kamertje heeft geslapen in een zeer liefdevolle omgeving, dan kan die rode kleur later juist een gevoel van geborgenheid bij die persoon op roepen. Oh ja, want de kleur rood staat sowieso voor veel mensen symbool voor de liefde. Dat is toch vreemd, want agressie en liefde zijn toch elkaars tegenpolen? En waar in dit deel van de wereld de kleur zwart lange tijd symbool stond als een teken van rouw was dat elders juist wit. Zo zwart/wit ligt het dus allemaal niet. En daar waar ik bij mijn kleurvoorstellen aan derden met heel veel gegevens rekening heb te houden om de (meeste) mensen tevreden te stellen, is dat bij mijn autonome kunst gelukkig heerlijk vrij! Maar... roep ik dan bij de waarnemers hetzelfde op als bij mijzelf en wat mijn bedoeling is? Natuurlijk heeft de vorm en het materiaal, kortom de gehele context (en zeker ook het referentiekader van de toeschouwer) hier ook mee te maken want kleur staat nu eenmaal nooit op zichzelf.

Ook het soort licht speelt een rol in mijn waarneming. Door ergens verschillende lichtbronnen op te laten schijnen zie ik ook verschillende kleurreflecties. Een "warme" lichtbron reflecteert vanaf een object een bepaalde kleur groen en een "koele" lichtbron vanaf hetzelfde object een andere kleur groen. Wat is dan de exacte groene kleur die ik zie? Meten=weten, maar dan toch wel met speciale meetinstrumenten want mijn blote oog laat mij dan volkomen in de steek en accepteert gewoon een kleur die op groen lijkt. En in het donker "weet" ik op bekend terrein wat de kleuren worden verondersteld te zijn. Als ik 10 schermen naast elkaar zet (ook TV schermen) dan krijg ik 10 verschillende kleurgamma's te zien. En laat ik 10 keer ergens anders een foto afdrucken dan krijg ik dezelfde afbeelding in 10 verschillende kleurnuances te zien. Dat maakt ook allemaal niet zo heel veel uit. Onze visuele waarneming kan wel wat hebben. Soms luistert het echter wel nauw. Ik heb eens een kleurpresentatie gedaan voor bewoners waarbij ik de afbeeldingen van hun flatgebouw, voorzien van het nieuwe kleurschema, liet zien

via een beamer. Mijn voorstel bestond uit kleuren overeenkomend met de kleurnummers van een verffabrikant, zorgvuldig door mij uit een kleurenwaaier uitgekozen. Op mijn computer scherm zag het er fantastisch uit. Dit is dan ook een speciaal gekalibreerd scherm waarop de kleuren in ieder geval zo dicht mogelijk bij de kleuren uit die waaier komen. Echter gepresenteerd via de beamer werden er de meest vreselijke kleuren op het scherm getoverd: weg voorstel! Ook de vraag van bewoners naar kleuren die ze mooi vinden leidt nog wel eens tot verwarring. Iemand wil graag appelgroen, tja, welke appel? Er zijn gele, oranje, rode en zeker ook wel groenen. Wie het weet mag het zeggen. Daarom werk ik wat mijn kleurvoorstellen betreft altijd met referentie nummers. Dat geeft een beetje houvast! Want hoe langer ik me met kleur bezig hou, hoe meer ik achter kom dat het met de kleur van kleuren niet altijd is wat het lijkt!

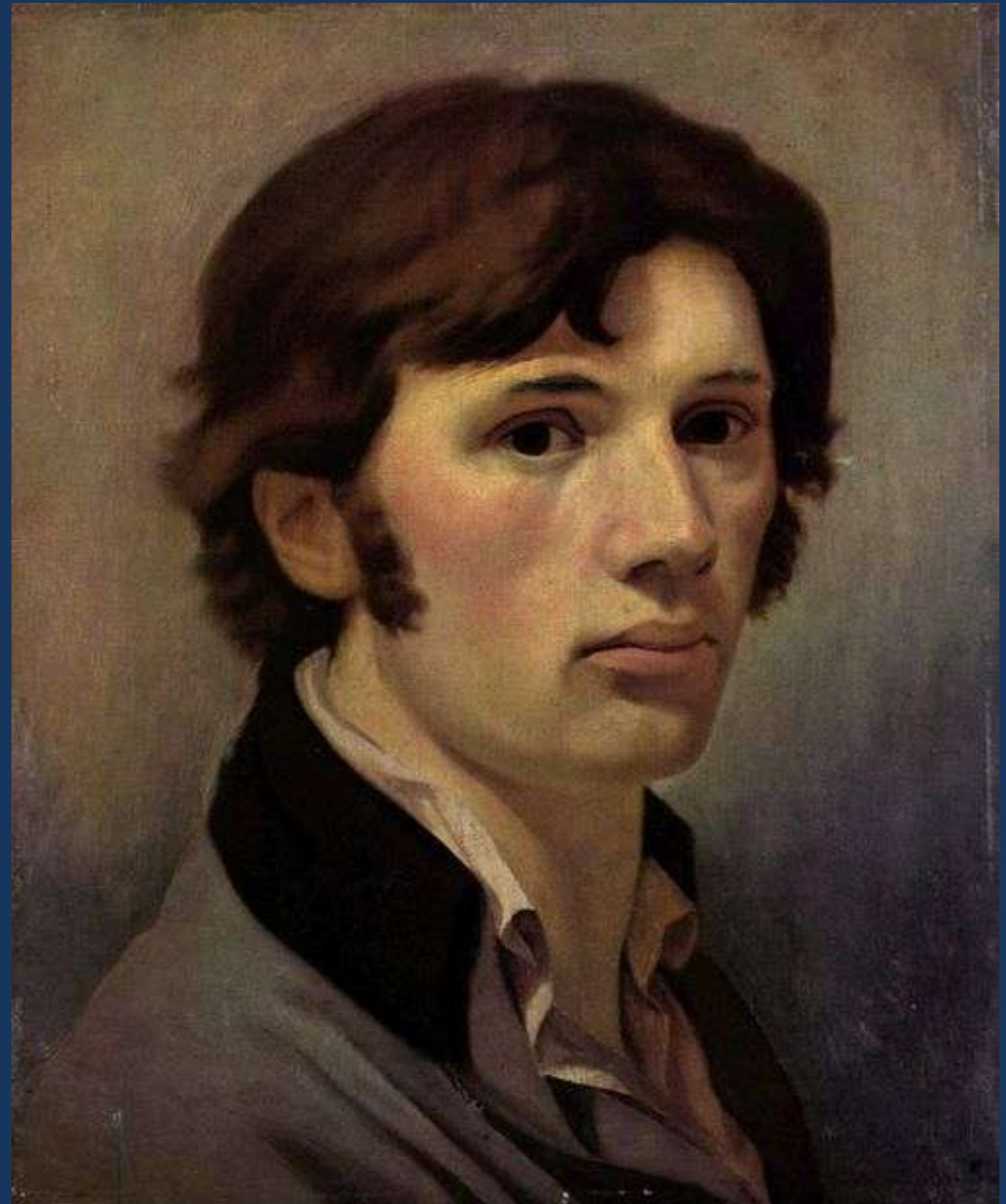
Kleurenwaaiergroen

Appelgroen

Stelling:

Runge zegt (in de brief die Goethe in de *Kleurenleer* afdrukt) dat er doorzichtige en ondoorzichtige kleuren zijn. “Wit is een ondoorzichtige kleur. Wit water dat helder is zal men zich niet kunnen voorstellen; net zo min als doorzichtige melk”.

zelfportret - 1802

Philipp Otto Runge (1777 - 1810) was een Duits kunstschilder uit de Romantiek.

KVF HISTORISCH - *Natuurkunstpark 2006 - Lelystad*

Lelystad – In 2005 organiseerde de KVF voor het eerst een kunstroute in Natuurpark Lelystad. Momenteel zijn we met de voorbereidingen bezig voor de volgende editie, de zevende alweer. Ieder jaar kiezen we een thema dat kunstenaars kan inspireren en dat aanspreekt bij het publiek. Dit jaar is het thema *ZEVEN*. Er is financiële ruimte (dankzij subsidie van de Gemeente Lelystad) voor zeven kunstenaars en een dichter.

In 2005 was dus de eerste keer. Toen was het thema *SPOREN*. Een van de kunstenaars die toen een werk heeft gemaakt, was Christian Wisse. Ze maakte ter plaatse een beeld van klei en stro. Ze kwam een week lang elke dag naar het park om aan het kunstwerk verder te werken. Elke dag werd het hoger, een aardegodin, Moeder Aarde, rees op uit de grond! Onderdeel van het ontwerp was dat het beeld door de regen weer langzaam in de aarde zou verdwijnen. Maar de klei hield zich veel beter dan Christian had verwacht, en de godin bleef de hele tentoonstellingsperiode staan. Langzaam veranderde ze van kleur.

Bij het werk was een gedicht te lezen.

Haar zoet stromende aders
vol water en bloed, haar borsten
en bergen als rotsen en heupen:
meisje, moeder, godin van de aarde.

Als we haar zoeken, ligt ze
onvindbaar verborgen onder
zout en zeeën van land.

Vergeten we haar bestaan,
dan komt ze tevoorschijn uit gras
in haar donkerste lichaam
van zand en rivierklei.

Als we haar weer weten,
dan zal ze verdwijnen,
met stromende regen de grond in.

Hein Walter

werk van Christian Wisse

FLEVOLANDS FONDS VOOR KUNST EN CULTUUR

Het zal niemand ontgaan: cultuur heeft het zwaar. Op momenten dat er bezuinigd gaat worden, dan is cultuur een van de posten die het eerst aan de beurt zijn. Is dat erg? Ja, want cultuur maakt geestelijk rijk, cultuur is een sleutel die ik niet graag kwijt zou willen zijn. Dus, ja, crisis! Maar in tijden van crises is er ook altijd een andere kant. De andere kant in dit geval is dat we een kans krijgen om te laten zien hoe waardevol Cultuur voor ons is. Met geld, met interesse, met enthousiasme, met aandacht.

Het gegeven is dat kunst in Nederland vooral bestaat door subsidies. Subsidies van gemeentes, de Provincie, grote en kleine fondsen. Vaak ondersteunen die fondsen een project als ook andere fondsen geld geven. In Flevoland zijn de mogelijkheden beperkter dan in andere provincies. Er is het Prins Bernard Cultuurfonds, er is het Rabo Coöperatiefonds, er is de gemeente Almere, de gemeente Lelystad, er is de Provincie. Dat lijkt veel, maar in vergelijking met andere provincies wordt er in Flevoland toch weinig aan cultuur besteed. Daarom wil ik een nieuw fonds oprichten! Met dat fonds kunnen we Flevolandse kunstprojecten ondersteunen, eerst van de KVF, later ook van andere organisaties. Met een kleine bijdrage van het FFKC wordt het voor grotere landelijke fondsen interessant om een project ook te ondersteunen.

Hoe komt het FFKC aan geld? Door donaties van Flevolandse. Van onszelf, van u. Kleine beetjes maken samen een groot bedrag.

Het FFKC is nog niet opgericht. Dat kost ook geld. Met de eerste donaties wordt het oprichten van de stichting betaald. Tot die tijd gebruiken we het gironummer van **Stichting De Zijderups: giro 509 15 31 – Almere.**

Natuurlijk maken we transparant hoe het geld besteed gaat worden: een selectiecommissie zal bepalen naar welke projecten geld gaat, er zal een website komen en we zullen in CUNST verslag doen. Maar laten we niet op de uitgaven vooruit lopen, want die gaan niet voor de baten uit.

Het fonds zal niet meteen veel te besteden hebben, zo realistisch zijn we wel, maar Flevoland is natuurlijk wel een groeimarkt. Als er 10.000 mensen ieder jaar een tientje storten, dan is er jaarlijks € 100.000! te besteden. Dat moet over vijf jaar wel haalbaar zijn, en een mens kan ook niet zonder visoenen, maar voorlopig is dat nog wat hoog gegrepen.

Voor de eerste duizend euro die het fonds zal ontvangen is al een bestemming! De KVF heeft voor het project *Nieuw Verleden* wel subsidie gekregen van De Provincie, van de Gemeente Lelystad en via de Lelyprijs, maar we komen toch nog € 1000,- tekort. Als nu honderd mensen een tientje storten is de financiering dit jaar rond. Zou het lukken? We houden u via CUNST op de hoogte.

Ook bedrijven kunnen meedoen! Voor € 100,- wordt het logo van het bedrijf opgenomen in de lijst van subsidiënten (op www.nieuwverleden.info en t.z.t. op www.flevolandsfonds.nl).

FLEVO KU(N)ST BOULEVARD

door Mirjam Stoffer

De kuststrook van Flevoland langs het Veluwemeer heeft een aantal unieke gebiedsbepalende karakteristieken: water, natuur, ruimte en weidsheid. Karakteristieken die zich uitstekend lenen voor allerlei kunstuitingen en die de hoofdrol spelen in het kunstproject: Flevo Ku(n)st Boulevard.

Thema van het kunstproject is authenticiteit en manipulatie in natuur en landschap; wat is echt? Jonge, startende kunstenaars geven hiermee hun visie op de unieke kenmerken van Flevoland en de kust langs het Veluwemeer. Natuur ontmoet cultuur.

In het voorjaar van 2011 worden de eerste kunstwerken in het gebied geplaatst. Ook wordt er een fiets- en autoroute en een educatief programma ontwikkeld langs de nieuwe en al bestaande kunstwerken in het gebied.

Flevo Ku(n)st Boulevard wordt gerealiseerd langs de Flevoboulevard, de randmeerzone tussen grofweg de brug bij Elburg en de turbotonde naar Harderwijk. Hier worden vijf kunstwerken gerealiseerd. Een van die kunstwerken is de Polderpioniervrouw van Tabitha Mann. De Polderpioniervrouw wordt aan de rand van het Spijkbos geplaatst. Vanaf de Spijkweg is het kunstwerk straks goed zichtbaar.

Bij ArtEz Hogeschool voor de Kunsten in Arnhem en Zwolle is het kunstproject medio 2009 bekend gemaakt. In september 2009 is voor geïnteresseerde, startende kunstenaars een inspiratieroute georganiseerd door het gebied. De kunstenaars is gevraagd om een kunstvoorstel / ontwerpschetsen in te dienen dat paste bij het thema: authenticiteit en manipulatie in natuur en landschap, *wat is echt?* In juni 2010 is vervolgens een speeddate georganiseerd tussen de geïnteresseerde kunstenaars en de Raad van Bestuur en het Comité van Aanbeveling. In de speeddate kregen de kunstenaars de kans om hun kunstwerk te presenteren. Op basis van de presentatie, de artistieke waarde en de technische en financiële haalbaarheid zijn 5 kunstwerken geselecteerd. De geselecteerde kunstwerken zijn op 8 september 2010 gepresenteerd aan het publiek. Inmiddels is het project in de uitvoeringsfase en worden de eerste kunstwerken, waaronder de Polderpioniervrouw van Tabitha Mann, op zaterdag 21 mei feestelijk aan het publiek gepresenteerd.

www.flevokunstboulevard.nl

Ontwerp Tabitha Mann – de Polderpioniervrouw. (De houten stokken in het ontwerp stellen de bomen van het Spijkbos voor): Tabitha: *Ik werk vanuit de essentie van het vrouwenbeeld. Welke rol speelde de vrouw in het ontstaan van de polder? Vanwege de onbekendheid van de polderpioniersvrouw wil ik een ode voor haar neer zetten. De Polderpioniersvrouw bestaat uit allerlei fragmenten; een samenhang tussen vormen. Die samenhang verbeeldt de polderpioniersvrouw. Op een afstand is de vorm meteen duidelijk. Maar wanneer we er omheen, onderdoor of overheen lopen, zijn het losse vormen die speels met elkaar bewegen. Deze fragmentatie en het samenhangende beeld op afstand, brengt de Polderpioniersvrouw tot leven. De Polderpioniersvrouw wordt in mei geplaatst aan de rand van het Spijkbos . De losse figuren op buizen zijn hier mooi vervlochten met de bomen van de bosrand. Zo laat de Pioniersvrouw zich langzaam zien.*

DE VERBEELDING – REBELECTRIC QUARTET

Op zondag 10 april is het volgende concert in de serie *De Volle Breedte* (Muziek/Beeldende Kunst). Dan speelt het *Rebelectric Quartet*: een drummer, een gitarist, een basgitarist en een toetsenist. Het zijn klassiek geschoolde muzikanten, maar ze rekken de klassieke muziek op naar experimentele rock. Rob van den Broek, artistiek leider en programmeur van de Verbeelding, wil dit jaar het brede spectrum laten horen van eigentijdse muziek: een ontdekkingsstocht langs moderne klassieke muziek, barok, wereldse muziek en jazz; en op 10 april dus een uitstap naar de elektronische rockmuziek, dan schalt het geluid van elektrische gitaren door *De Verbeelding*! Hun concerten zijn uitdagingen voor de verbeelding van het publiek; wie vrij kan kijken en luisteren zal zich niet vervelen.

Clara van den Hout gaat de uitdaging aan en maakt een beeld. Ze laat zich daarvoor inspireren door de muziek, maar ook door leerlingen; dat is de opdracht die alle kunstenaars hebben aanvaard. Ze geven een les op school. In de klas luistert de kunstenaar samen met leerlingen naar de muziekopname. Daarna gaan de leerlingen iets tekenen, ontwerpen of schrijven. Hun uitingen inspireren later de kunstenaar. Hoe? Dat bepaalt de kunstenaar.

Clara van den Hout: “Verwoording van gevoelens staat centraal. Ik heb twee stukken van het Rebelectric Quartet op de computer staan. Daar wordt eerst naar geluisterd. Er is één stuk bij met straatpoëzie. Terwijl er geluisterd wordt, kunnen de leerlingen aantekeningen maken. Maar het moet wel gaan om poëtische aantekeningen. Ik geef van te voren aan waarop gelet kan worden, zoals vorm, kleur, beweging, gevoel. De muziek kan van alles oproepen: irritatie, rust, droefheid, vrolijkheid, afgrijzen, opgewondenheid..... noem maar op.”

Hoe die poëzie daarna in het werk van Clara terugkomt? Op 10 april weten we het!

Bij het vorige concert heeft Ninette Koning een werk gemaakt. Ninette Koning: “De leerlingen van de 1^e klas tweetalig onderwijs van het Levant College in Zeewolde hebben, terwijl ze naar de muziek luisterden (de Klezmer muziek) met houtskool getekend op papier. Ze kenden de muziek nog niet, we hadden er nog niet over gepraat. De opdracht was: op de melodie bewegen met je hand en tekenen wat je hoort. Later in een gesprek over de muziek en de Joodse geschiedenis kwam bij de leerlingen duidelijk naar voren dat zij bewondering hadden voor zulke vrolijke bruiloftsmuziek, maar waar toch ook wel verdriet in te herkennen was.

Dat heeft geleid tot vormen die mij hebben geïnspireerd tot het uiteindelijke werk: kronkelende takken die, loshangend en zachtjes bewegend, de melodie aangeven. Dennennaalden erop die de klarinet of de sopraanviool weergeven. De cirkel (symbool van kracht en oneindigheid) van dennennaalden eronder geeft de Joodse basis aan, die waaruit deze muziek is ontstaan.”

LELYPRIJS – TRUDY VAN DER MEER

Op donderdag 17 maart werd in het Provinciehuis de Lelyprijs uitgereikt aan Trudy van der Meer, penningmeester van de KVF. Ze kreeg de prijs uit handen van commissaris van de Koningin Leen Verbeek. *Het Prins Bernhard Cultuurfonds Flevoland* heeft de Lelyprijs voor het eerst in 1996 uitgereikt. Deze prijs is bedoeld voor personen of verenigingen die zich onverplicht en buiten de beroepssfeer gedurende langere tijd hebben ingezet voor de Flevolandse cultuur of natuur. Sinds 2007 bestaat de prijs uit een kunstwerk genaamd "de Pluim". Dit kunstwerk is ontworpen door Jeroen Stok. Bij de prijs hoort een geldbedrag van € 2.500 (waarvan € 2.000,- besteed moet worden aan een kunstproject naar keuze; dat bedrag wordt besteed aan het KVF –project *Nieuw Verleden*).

Er was een feestelijke ontvangst. De commissaris van de Koningin hield een korte toespraak en Trudy sprak een dankwoord. Als entr'acte waren Mark en Hein Walter gevraagd, zoon en vader. Mark speelde twee klassieke stukken op de piano en Hein droeg een sprookje voor dat hij had geschreven voor Trudy.

Het zwarte steentje

een sprookje door Hein Walter

Er was eens een steentje,
een donker steentje tussen witte kiezels.
Stil en sereen op de grond in een bos.
Een steentje tussen anderen.
Samen, verspreid, los of als pad....
tijdloze steentjes waren het.
De regen spoelde erover, de wind waaide ze droog,
het zonlicht deed ze stralen.

De witte kiezels waren zeker van hun zaak,
ze kenden hun taak:
liggen, onveranderlijk in een natuurlijke habitat.
Zij waren de basis, zij waren standvastig.
Naast de bomen, de struiken, het gras en de dieren
waren zij sterk, de elementen de baas.
De kiezels voelden zich goddelijk,
de oervorm van het leven.

Maar niet die ene zwarte kiezel.
Dat steentje voelde zich anders.
Ze had het gevoel van groter worden,
innerlijke groei,
ze had het gevoel van op barsten staan,
ontploffen, exploderen.
Maar ze wist dat dat niet kon,
Kiezelstenen exploderen niet,
kiezelstenen groeien niet – ze blijven eendeloos zichzelf.

Het zwarte steentje dacht dat het wel over zou gaan,
dat ze gewoon ouder moest worden,
dan zou het vanzelf zou veranderen.
Tijd is immers de heemeester van vele dingen.

Maar het ging niet over,
het gevoel van groeien werd eerder sterker.
Ze bleef zich anders voelen.
En als de zon scheen, dat glom ze ook niet zo mooi
als de witte kiezels.
En als het regende, dan deed het haar soms pijn.

Net toen het gevoel van innerlijke drang zo sterk werd
dat ze wilde schreeuwen...werd ze gepakt,
uit het leven gegrepen.
Een jongetje! Hij nam haar in zijn handen,
deed haar in zijn zak.

Het hobbelde, het schommelde, donker en akelig.
Ze was in paniek, om het ongewisse.
Maar het was ook avontuur!
Was dit het begin van de bevrijding?

Maar het schommelen duurde wel lang, de hele dag.
Vreemde geluiden, vreemd lichtschijnsel,
ze wist niet waar ze was.
Het duurde en duurde, een eindeloze tijd van verwarring.
En net toen ze de hoop bijna had opgegeven
om ooit nog daglicht te zien,
werd ze uit de zak gehaald.

Ze werd op een schoteltje gelegd.
Op een wit zacht dekbedje, een watje.
Ze kreeg een plonsje warm water over zich heen.
(Niet onplezierig.)
Een prinsessengevoel kwam over haar.

En toen werd het schemer, donker, nacht.
De volgende dag weer een plons, een badje.
Het was best wel een lekker gevoel,
maar het gevoel van exploderen
werd er wel heel heftig van.
En het werd erger. Elke dag erger.

De nachten werden ondraaglijk.
Ze hield het niet meer.
En toen ineens, ja echt, toen gebeurde het:
ze explodeerde, ze barstte.
Het had niet gekund,
want stenen konden toch niet barsten,
maar het gebeurde toch, haar binnenste
had een weg gevonden naar buiten.
Het voelde als de opluchting
van een ontplofte puist,
maar het was geen pus,
het was een groene sliert!
Ze had een staart!
Zoals een konijn, een paard, een hond.
Was ze geëvolueerd? Van kiezel tot diersoort?
Zou ze ook nog poten krijgen?

De volgende dagen groeide haar staart,
en ze kreeg steeds vaker een plens warm water.
Het deed haar enorm goed.
Poten kreeg ze niet.
Ze rustte, ze sliep, ze dacht en ze groeide.
Niks geen gepieker, maar evenwicht en
zelfvertrouwen!
Wat een leven.

Net toen ze dacht
dat ze in de hemel terecht was gekomen
nam haar leven een tweede wending.
Drama, paniek, crisis!
Ze werd opgepakt en in de grond gestopt.
Ze werd levend begraven!
Einde verhaal, einde sprookje:
geen roze romantisch
en ze leefde nog lang en gelukkig,
maar een keihard rot slot.

Depressief, zwaarmoedig, ellendig...
geen enkel woord was zwart genoeg om haar uitzichtloze leven
te omschrijven. Tijdloos. Ze zag niks, ze rook niks, ze proefde niks.
Ze was er niet meer!
Dacht ze.
Maar was er niet een of andere filosoof die daar iets over had gezegd?
Ze dacht! Dus ze bestond!
En wie bestaat die heeft een keus: opgeven of vechten!
Opgeven deed ze nooit!
Dus werd het vechten, en uit alle macht begon ze te groeien,
kracht te verzamelen, te persen...
en ze was zo verdiept in dat persen
dat ze niet in de gaten had hoe ze de weg naar boven al had gevonden.
Daglicht. Ze zag de zon, ze zag de wereld. Ze zag de bomen om haar heen.
Adem, wind, kleur en geur. Ze leefde.
En in die euforie, zag ze haar omgeving en zag ze zichzelf.
Ze begreep wie ze was. Een jonge boom.
Als herboren, getransformeerd, een wezen van licht.

Ze groeide en groeide, groter en groener, uren, dagen, weken.
Vlakbij op de grond zag ze de witte kiezels liggen.
Ze glimlachte....daar had ze tussen gelegen.
En door haar glimlach kwam het dat een van de kiezels haar herkende.
'Ben jij niet de zwarte kiezel?', vroeg hij.
'Ja, dat ben ik', antwoordde ze.
Ze had al iets donkers in haar stem.
'Je was helemaal geen zwarte steen,
je was een zaadje, je was al die tijd een boom!'
Ze glimlachte, de wind door haar takjes.
'Heb je al een naam?', vroeg de kiezel na een tijdje.
Nee, die had ze nog niet.
'Dan zal ik je *rots* noemen, zodat je de rest van je leven
zult herinneren dat je een van ons was.'
'Ik zal trots zijn op mijn naam, maar het klinkt niet erg vrouwelijk!'
'Je zult *Trudy* heten; dat betekent *rots*
en dat klinkt meer als ritselende bladeren.'
En vanaf die dag heette ze Trudy.

En het werd een boom van een vrouw,
standvastig, groots en schitterend.
Alles en iedereen kon op haar bouwen:
vogels die nestjes maakten,
katten die in haar omhoog klommen,
de wind die in haar speelde,
kinderen die hutten knutselden,
verliefde paartjes die in haar schaduw lagen.
Ze werd een inspiratiebron voor kunstenaars,
en er was zelfs iemand die over haar leven een sprookje schreef.

Dat sprookje begon met:

*Er was eens een prachtige boom,
met stralend witte bloesem,
bijzonder mooie, grote witte bloemen in haar takken.
Ze noemde zichzelf Trudy,
maar iedereen noemde haar Lelie.*

De voorliefde voor glas als materiaal is al jong ontstaan, doordat er aan moeders kant van de familie veel over werd gesproken. De bewondering van glas ging uit naar het gewone gebruiksglas tot mondgeblazen *presse papiers* en een enkele vaas of schaal. Het laatste was duur, dus niet veel voorhanden in mijn familie, maar er werd wel veel over gepraat, doordat opa in de glasfabriek in Leerdam had gewerkt. Hij was daar tot in de jaren '50 vormgever geweest. Hij ontwierp de stands op beurzen, had lesgegeven aan de glasschool en richtte de allereerste tentoonstelling in het glasmuseum in. Hij wist er veel van, kende diverse ontwerpers en wist bewonderend te vertellen over hoe zwaar en moeilijk glasblazen was. Over hoe snel al er iets fout ging, en hij wees dan de foutjes aan die in de voor mij geweldig mooie glasobjecten zaten die hij had uitgesteld in het witte wandmeubel. Waarschijnlijk stonden ze daar vanwege die foutjes, want anders had hij ze niet kunnen betalen. Er hing altijd een zweem van magie om het vak van glasblazen heen. De hitte, het gewicht, het blazen, dat zou ik nooit kunnen.

Na een kleine omweg blijkt bloed toch te kruipen waar het niet gaan kan en ik ging het kunstvakonderwijs in. Tekenen, schilderen en alles wat er nog meer bij kwam kijken had mijn belangstelling. Ik legde mezelf niet veel beperkingen op wat materiaal betreft, maar glas, daar kwam ik niet aan. Tot ik een advertentie las over een workshop *glasfusen*. Dat was vlakglas, misschien viel dat wel een klein beetje binnen mijn mogelijkheden om te werken met glas en met hitte. Werken met glas blijkt een virus te zijn wat je niet meer kwijt raakt en na die eerste ontmoeting heb ik me toegespitst op het me eigen maken van de technieken van het *glasfusen* met als doel een eigen beeldtaal te ontwikkelen met dit boeiende materiaal. Mijn allereerste pogingen werden enthousiast ontvangen door opa. Mijn eerste grote opdracht heeft hij ook nog meegemaakt en nu moet ik nog vaak aan hem denken als ik aan het werk ben en er een verkeerde luchtbel verschijnt. Maar het is nog steeds geen glasblazen.

In Leerdam deed zich de gelegenheid voor om, vanwege het jubileumjaar van de *Vereniging van Vrienden van Modern Glas*, tegen gereduceerd tarief een kennismakingsworkshop glasblazen te volgen. Zou ik het dan toch eens proberen? Gewoon eens voelen hoe dat is? Met het voornemen om me vooral niet weer te laten besmetten met een nieuwe variant van het glasvirus, ben ik op 14 maart j.l. naar de glasblazerij afgereisd. Vanwege diverse files en het niet vinden van een parkeerplaats, liep ik een half uur te laat de glasblazerij binnen. De andere cursisten hadden al naar het voorbeeld van Marek Effmert en Marinke van Zandwijk gekeken. Ik moest maar aansluiten en goed kijken wat de anderen deden en dan gewoon hetzelfde doen. Gewoon.

keipakken: "glas aan de stok draaien"

vormen: "het vormen"

opwarmen: "opwarmen en blijven draaien"

Het begon bij de grote smeltoven. Niet bang zijn voor de hitte. Maar ik had toch het gevoel dat de huid op mijn arm al een beetje begon te schroeien. Gauw de mouw van mijn shirt naar beneden getrokken, dat hielp een beetje. Dan al draaiende naar de stoel lopen, stok naar beneden, niet vergeten te draaien, gaan zitten, draaien!, en dan in het goede model vormen. Weer opwarmen, opletten, blijven draaien, niet laten afvallen. Vormen. Leuk, ik mag er in prikken, voelt gek. Nieuwe kei halen, heet, draaien. Iets zwaarder nu, draaien, vormen. Snijrand maken, pincet glijdt weg, voorzichtig, niet te hard knijpen, au, ding wordt heet. Ik wil er een puntje op. Marek warmt de kei weer op en ik sta klaar met pincet. Dan trekken aan het glas, draaien, trekken, draaien, het teveel aan punt afknippen, opwarmen, opletten, niet eraf laten vallen, het evenwicht zoeken. Dan stok laten hangen en heen en weer zwiepen. De zwaartekracht doet het werk. Ik zie zelf niet wat er gebeurt, maar gelukkig krijg ik een waarschuwing: zo is het genoeg. Naar de stoel, draaien!, en zucht, afkoelen, wauw, mooi. Aftikken en de oven in. Ik krijg een ferme handdruk van Marek: gelukt!

zwiepen: "de zwaartekracht doet het werk"

klaar: "klaarmaken om het glas van de stok te tikken"

We maken allemaal drie objecten, maken kennis met verschillende technieken en ervaren hoe het is om met de blaaspijp te werken. Alles bij elkaar een onvergetelijke ervaring. En ik weet niet zeker of het gelukt is geen nieuw virus op te lopen.

Op de website www.nationaalglasmuseum.nl kunt u zien wat de mogelijkheden zijn om zelf glas te blazen. Maar u bent gewaarschuwd.

afkoelen: "de koeloven in en klaar"

blazen: "voor glasblazen moet je altijd met zijn tweeën zijn"

EXPOSITIE

Willem Hoogeveen

“Ik sla je met
schoonheid
tot je nadenkt”

Zondag 3 april tot en met
29 mei 2011
Shortgolf Swifterbant

Op zondagmiddag 3 april, om 12.00 uur, wordt in Shortgolf de expositie van Willem Hoogeveen geopend. Jan Verschure, de geestelijk vader van Loesje, zal Willem dan toespreken.

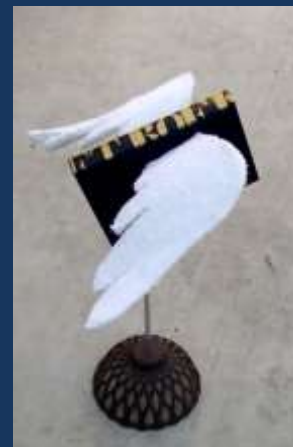
De tentoonstelling heet ‘Ik sla je met schoonheid tot je nadenkt’. De titel is geïnspireerd door de uitspraak van schrijver Louis Paul Boon: “schop de mensen tot ze een geweten hebben”. Willem schopt niet, maar hij slaat; en als je dan toch geslagen moet worden, dan liever met een mooi dan met een lelijk ding!

De kunstwerken die Willem maakt zijn vrij en rijk als dromen, maar ze zijn nooit zonder een boodschap; ze zijn helder van vorm, maar hun betekenis is altijd lastig; ze zijn direct en vrolijk van kleur, maar ze zijn confronterend in geestkracht; ze bestaan op de grens van eenvoud en aanklacht. Kortom, kunstwerken met een dubbele bodem.

Het zijn kunstwerken die met de toeschouwer praten. Maar het wordt geen makkelijk gesprek, want de objecten zijn geen zachte gesprekspartners! Ze slaan!. De toeschouwer wordt uitgedaagd om na te denken, terug te praten, om de onderwerpen van meerdere kanten te bekijken. Wat er gebeurt als je naar de werken kijkt? Niet iedereen zal tot een antwoord komen; in anderen zal de sluimerende filosoof worden gewekt.

Willem reageert op de wereld, op de maatschappelijke ontwikkelingen, op het nu. Dingen die belangrijk zijn, maar die misschien niet door iedereen worden opgemerkt. Hij verbindt zichzelf met de tijd. Hij maakt geen werk om het mooie, maar hij maakt mooie dingen als een middel. Misschien is hij een idealist, misschien is hij ons geweten, misschien is hij de nar. Misschien is hij dat allemaal.

www.willemhoogeveen.nl

Shortgolf - Rivierduinweg 9, 8255 PJ Swifterbant www.shortgolf.nl

KUNST TE HUUR – 10 APRIL – IN DE HULK

Almere Haven – Al jaren op zoek naar een schilderij voor die ene lege, witte muur, maar nog steeds niks gevonden? Wel altijd geïnteresseerd in kunst, maar er nooit aan gedacht dat je ook zelf kunstwerken in huis kan hebben? Hou je van mooie dingen, maar heb je weinig geld te besteden? Om een van deze redenen, of gewoon voor de gezelligheid en uit nieuwsgierigheid.... kom op zondag 10 april naar de Hulk in Almere Haven, daar is op die dag een groot aanbod van kunstwerken in allerlei maten en soorten, en alles is te huur! Vrijblijvend kijken en snuffelen, en als je iets moois ziet.... dan teken je een overeenkomst en je neemt het meteen mee. Maar ook mensen die niet direct op zoek zijn naar iets voor in huis, maar het leuk vinden om naar kunst te kijken en met kunstenaars te praten over hun kunstwerken, ook die zijn van harte welkom!

Op 10 april zal *De Hulk, gebouw voor kunst en creatie*, een marktachtige sfeer hebben. De gang op de tweede verdieping en de ruimte op de derde verdieping staan dan vol met kunstwerken. Voor en tegen elkaar aan tegen de muren. Alle kunstenaars zijn eigen baas, er hoeft geen geld betaald te worden voor bemiddeling. Er is wel een standaardformule: de jaarlijkse huur bedraagt 12,5 % van de verkoopwaarde met een maximum van € 175,- per jaar. Dus voor een werk van € 900,- euro betaal je € 112,50 per jaar. Als je dan ook nog afspreekt dat je maandelijks betaalt, dan is dat nog geen tien euro per maand.

Er doen meer dan 20 professioneel werkende kunstenaars mee, allemaal uit Flevoland. Het gaat om tweedimensionaal werk, schilderijen, grafiek en foto's, maar er wordt ook ruimtelijk werk aangeboden, glas en keramiek.

Kunst te huur

Gebouw de Hulk, Haak 58 , 1353 AC Almere Haven
op zondag 10 april, van 12.00 uur tot 17.00 uur
Toegang gratis

**KUNST
TE HUUR**
werk van Flevolandse kunstenaars
kijken / kiezen / meenemen
12,5 % van de verkoopwaarde, met een maximum van € 175,- per jaar
Op zondag 10 april 2011
van 12.00 tot 17.00 uur
Locatie: Kunstgebouw De HULK, Almere Haven

Er is die dag werk te huur van:

Elsa Blaaser, Alice Bunt, Truusje Krake, Franz Wilhelm, Ninette Koning, Jan van Koningsveld, Nancy van Overveldt, Kirsten Roth-Koch, Mieke van Dijk, Marianne Alting, Frea Lenger, Maryoke, Hein Walter, Yvonne van Weeberg, Christian Wisse, Gonny Geurts, Mannie Krak, Letty van Drie, Hetty Cramm, Carola de Vries Robles, Sacha Janzee, Ko van Velsen, Marisja van Weeberg.... en van kunstenaars die zich de laatste dagen nog gaan aanmelden.

www.dehulk.org

DE MUREN VAN BUITENHAEGHE - ONTMOETINGEN

Op vrijdagmiddag 29 april zal de eerste keer zijn dat er een groep bewoners van zorgcentrum Buitenhaeghe in de bus stapt op weg naar een atelier van een Almeerse kunstenaar. In totaal worden er vijftien van dit soort bezoeken gepland. Een groep van tien bewoners gaat zich de komende maanden verdiepen in kunst! Ze gaan op atelierbezoek en gaan kijken en praten over kunstwerken. De ontvangende kunstenaars vertellen over hun werk. De bewoners maken foto's en schrijven verslagen van het bezoek, en die resultaten vormen de basis van de tentoonstelling in oktober bij *De Muren van Buitenhaeghe*.

Ongetwijfeld zullen de ouderen zich ontwikkelen! Ze gaan leren van hetgeen ze zien en ze zullen steeds beter gaan kijken. Voor de kunstenaars is het ook goed! Ze krijgen een financiële vergoeding voor het bezoek, maar ze staan ook in de belangstelling. En door het verslag worden ze ook zichtbaar bij het publiek dat de tentoonstelling bezoekt.

De oproep aan de ouderen luidt zo: *zoekt u een uitdaging? Bent u geïnteresseerd in nieuwe dingen? Kunst? Wilt u samen aandachtig leren kijken naar kunstwerken, luisteren naar het verhaal van de kunstenaar, vindt u het interessant om met anderen over schoonheid te praten? We dagen u uit om mee te doen met het project: ontmoetingen met kunstenaars. Voor het project nodigen we bewoners uit van Buitenhaeghe, of van een aanleunwoning, om mee te doen. We gaan wekelijks bij een Almeerse kunstenaar op atelierbezoek.*

Deze bezoeken zullen wekelijks plaatsvinden, op vrijdagmiddag tussen 13.00 uur en 16.00 uur. In totaal gaat het om 15 bezoeken. Vervoer wordt geregeld.

DE MUREN VAN

Kunst in zorgcentra! Aan de ene kant is het een antwoord op de toenemende eenzaamheid en verveling van ouderen, en aan de andere kant is het een antwoord op het tekort aan culturele centra en culturele ontwikkeling! Met het concept 'De Muren van....' heeft Stichting De Zijderups (g)oud in handen!

Met het organiseren van kunstprojecten en tentoonstellingen in zorgcentra worden er situaties geschapen waarin bewoners ongedwongen met de maatschappij te maken krijgen. Zorgcentra worden culturele centra en het publiek komt er binnen, en met die projecten komen bewoners ook weer bij anderen over de vloer. En niet onbelangrijk: het is werkgelegenheid voor kunstenaars!

In 2010 is *De Muren van Archipel* gestart, in Almere Literatuurwijk. In 2011 start *De Muren van Buitenhaeghe*, in Almere Buiten. De Plannen liggen klaar voor andere zorgcentra: De Muren van Oranjestein (Doorn) en wie weet welk zorgcentrum zich binnenkort aansluit? Het concept houdt in dat er paar jaar vier kunstprojecten worden georganiseerd waarbij bewoners betrokken zijn, maar ook groepen van buiten het zorgcentrum. Het project mondt uit in een tentoonstelling. www.demurenvannl.nl

DE MUREN VAN ARCHIPEL - UIT DE TIJD

Op 7 april wordt de volgende expositie geopend in De Muren van Archipel. Olieverfschilderijen van verschillende mensen. Het zijn schilderijen die gaan over het leven van vroeger. Herkenbare situaties uit het leven dat nu niet meer bestaat, maar die wel leven in de herinnering van ouderen.

Het leven van onze ouders, onze grootouders, het leven op de rand van onze herinnering, daar gaat de tentoonstelling in *De Muren van Archipel* over. Myriam Weisz, docente aan de Kunstlinie, gaf haar leerlingen de opdracht om het dichtbij verleden te schilderen. Dichtbij vooral in de zin van *persoonlijk*: het bleken namelijk vooral familiefoto's te zijn die inspireerden. Maar dichtbij ook in de zin van *nog niet zo heel erg lang geleden*. De schilderijen roepen bij ouderen herinneringen op: zij herkennen, bijvoorbeeld, de sfeer in de keuken van vroeger, toen er samen werd afgewassen. Sinds de vaatwasmachine er is, is afwassen uit de tijd, maar misschien is toen ook de gezelligheid die bij afwassen soms ontstond, wel verloren gegaan – de geheimpjes die bij het afwassen werden gedeeld. Als ouderen diep graven in hun geheugen dan kunnen ze zich misschien wel een slagersjongen herinneren die met vlees in de fietsmand de bestelling rondbracht, of het moment dat er naar de radio geluisterd werd, of de meisjes met vlechtjes in het haar,die wereld lijkt een eeuwigheid geleden! De schilderijen roepen weemoed op, maar ook vrolijke herinneringen.

Vrijwilligers van Archipel zijn op bezoek geweest bij de schilders. Bij elk schilderij werd door de maker ervan verteld over het ontstaan, over het verhaal achter het schilderij. Maar ook over de totstandkoming van de schilderijen. Het was een bijzondere ontmoeting! De schilderijen vormden de verbinding tussen de mensen en tussen vroeger en nu. Doordat de schilders over hun werk vertelden, kwam het verleden naar het nu.

DE MUREN VAN
TENTOONSTELLINGEN EN PROJECTEN

WWW.DEMURENVAN.NL

POËZIESTRAAT 360
1321 HZ ALMERE

ARCHIPEL

Uit de Tijd

Het Dichtbije Verleden in Olieverf

EXPOSITIE IN GEMEENTEHUIS, LENTETINTELEINGEN

URK - In het Gemeentehuis in Urk (Singel 9) is op 25 maart jongstleden de voorjaars tentoonstelling 'LENTETINTELEINGEN' van kunstschilder Paul Nieuwendijk geopend. De tentoonstelling bestaat uit schilderijen met bloemimpressies.

Paul Nieuwendijk heeft zijn atelier in Sassenheim (Bollenstreek). In 1987 voltooide hij de Rietveldacademie en begon al snel op zijn eigen wijze manier te schilderen. Zijn stijl is van impressionistisch figuratief tot expressionistisch abstract. Hij heeft de lijfspreuk van Dudok tot ook de zijne gemaakt: *De wereld een beetje mooier achterlaten*.

Inspiratiebronnen zijn voor hem onder andere Paul Cézanne, Paul Gauguin, Vincent van Gogh en Kees Verwey.

De Tentoonstelling is te zien tot 27 mei.

NL DOET: OPKNAPPEN KUNSTWERKEN TRAJECT DE VERBEELDING

ZEEWOLDE - Een groep van ruim 20 vrijwilligers heeft zaterdag 19 maart ontzettend hard gewerkt aan een aantal kunstwerken van het traject de Verbeelding. Vertegenwoordigers van politieke partijen, gastvrouwen van de Verbeelding en het steunpunt Zeewolde, een aantal kunstenaars en bestuursleden van stichting de Verbeelding zijn op drie plaatsen aan de slag geweest. In Paviljoen de Verbeelding is flink opgeruimd en schoongemaakt. *Le chemin de Joyce* (het oneindige wandelpad) van A.V.Janssens is volledig vrijgemaakt (het was volledig overwoekerd en bijna niet meer te traceren). Voor Anne Hofstra van Staatsbosbeheer (SBB) was het een droom als dit pad weer in de kunstroute zou zitten als kunstwerk. Als cadeautje heeft SBB een bankje ter beschikking gesteld dat nu als rustpunt aan het eind van het pad is geplaatst. Bij het kunstwerk *The remembered and forgotten self* van Ulf Rollof is het opschot in een straal van 5 meter rondom weggehaald, zodat bezoekers makkelijker bij het werk kunnen komen. Tot slot hebben de ondernemers Jan Wielenga en Henk Smolders *de windcabine* van de kunstenaar Roman Sieger onder handen genomen; de cabine is weer helemaal technisch in orde en schoongespoten, de bladeren van jaren zijn verwijderd, alle losse delen vastgezet en er is een nieuwe lamp gemonteerd.

DE HEEMTUIN ZEEWOLDE: VLINDERBOMEN *door Rob van den Broek*

In maart heb ik een kunstwerk gerealiseerd in Zeewolde, bestaande uit een 14-tal (dode) gekandelaberde acaciabomen met daarop 44 gekleurde (houten) vlinders gemonteerd. Een blikvanger voor de nieuwe heemtuin.

In opdracht van de gemeente Zeewolde en in samenwerking met landschapsbeheer Flevoland en hoveniersbedrijf Reesink uit Zeewolde, is een plan ontwikkeld voor een heemtuin aan de rand van de polderwijk in Zeewolde. Een terrein van ongeveer 1200 m² met een grote diversiteit aan planten en bloemen en een educatief karakter. De lagere school Kaleidoskoop in de wijk gaat samen met landschapsbeheer (een deel van) het onderhoud doen. Daarnaast wordt een aantal deelontwerpen van kinderen in de tuin gerealiseerd. Ruim twee jaar geleden ben ik als kunstenaar betrokken geraakt bij het project met de vraag of ik een ontwerp voor een blikvanger wilde realiseren. Omdat ik van het begin af aan bij het project ben betrokken, is het idee van mij volledig geïntegreerd in het totale plan. Na een heleboel hobbels (bijeengbrengen benodigde financiën, aanvragen vergunningen, maken van keuzes in plannen en materialen, kiezen van de uitvoerders) is begin 2011 een begin gemaakt met de realisatie. Samen met Staatsbosbeheer en het hoveniersbedrijf zijn de bomen geroid, deels geschild en aangebrand om rot tegen te gaan en vervolgens geplaatst. Met een hoogwerker zijn de vlinders geplaatst. Saillant detail: kunstenaars kunnen het niet laten altijd bezig te zijn met hun vak. Truusje Borst en Wendela van Lynden kwamen langs om te kijken en gingen direct aan de slag om mee te bepalen hoe de vlinders de bomen in moesten! Geweldig die betrokkenheid. Tussen de bomen is het kastanje hekwerk met de poorten gemaakt. Naast de vlinderomheining wordt nu hard gewerkt aan een tweede object, een enorme rups van de Koninginnepage, 2,5 meter groot en minstens 1500 kg zwaar. Een idee van een kind van een basisschool, door mij ontworpen en samen met Hans Stitselaar van bouwbedrijf Cynri uitgevoerd. De rups wordt de komende maande betegeld door een aantal vrijwilligers samen met kinderen van basisschool de Mozaïek.

LOCATIETHEATER OP DE AARDZEE

door Alwin en Rob 'Intens'

Mannen gezocht!

Wij zijn op zoek naar gemotiveerde acteurs die het leuk vinden om met een groep, locatietheater te maken op de Aardzee (een monumentaal landschap midden in de polder). Brainstormgroep en schrijvers zijn al bezig geweest met het maken van een script. Met de eerste auditieronde zijn de rollen voor de dames nu rond. Maar we zoeken nog heren. Het thema is Leonardo da Vinci. Het verhaal gaat over een kunstenaar op zoek naar geluk. Wij worden ondersteund door XL de Ateliers in Dronten en zullen door drie verschillende Regisseurs omstebeurt worden begeleid.

Wij zoeken acteurs die het leuk vinden om samen hier wat moois van te maken.

2 jongens van 17+ tot ongeveer 20 jaar
1 man middelbare leeftijd
1 oudere man

Naast acteurs zijn decorbouwers, vrijwilligers, dansers en kunstenaars natuurlijk ook welkom.

Naast spelen vragen wij ook bereidheid andere taken op je te nemen. Om dit te kunnen financieren vragen van ieder een bijdrage van 150 euro. Wij repeteren op woensdag in het pand van XL de Ateliers. De voorstelling staat gepland in september 2011.

Heb je interesse of wil je meer weten, mail naar: theaterhuis@xldeateliers.nl

VINDUS VINEX PRESENTATIE

Vindus Vinex en de Landstreckers wordt uitgegeven door Orgacom (in opdracht van de cultuurscout).

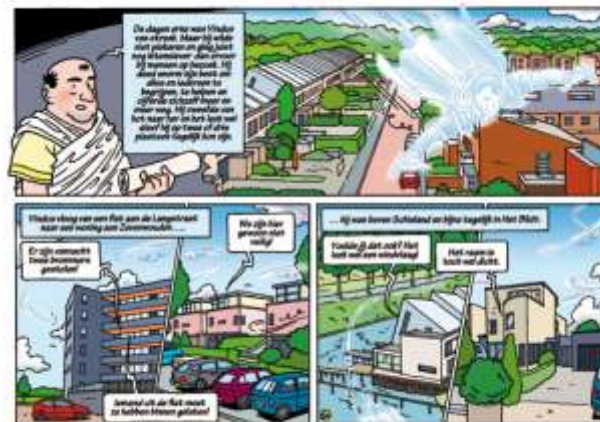
Tekst: Hein Walter Tekeningen: Eric Heuvel

Op woensdagmiddag 30 maart was de presentatie van het stripalbum 'Vindus Vinex en de Landstreckers'. Wethouder Jop Fackeldeij reikte de eerste exemplaren uit aan de bewoners van Landstrecken wiens verhalen de kern vormen van het verhaal; zij zijn de levende stripfiguren.

Het album is te koop voor € 4,95 bij de boekhandels in Lelystad.

Bestellen kan ook, maar dan komt er € 4,- verzendkosten bij.

Bestellen via vindus@orgacom.nl

AFSLUITING NEVERENDING ART 2010

door Mariël Bisschops

In 2009 ontwikkelde Neverending Art haar eerste plannen voor een buitenmanifestatie op Stadslandgoed De Kemphaan in Almere. Dit resulteerde uiteindelijk op 2 oktober 2010 in een expositie van 12 kunstwerken die tot het einde van 2010 te bezoeken was.

Bij de start van Neverending Art hadden we geen vermoeden hoe intensief dit project ons zou bezighouden; inhoudelijk hebben we ons verdiept in duurzaamheid en cradle to cradle. Er ontstond een krachtig kunstenaarscollectief en we maakten plannen om in een publicatie de kunstenaars, hun werk en de onderliggende concepten te conserveren.

Op 26 maart presenteerden we trots onze publicatie, waarin we ons avontuur samenvatten, de kunstwerken in hun diversiteit op prachtige foto-kaarten laten voortleven en de kunstenaars in de schijnwerper zetten. Het eerste exemplaar werd overhandigd aan Hans Warrink, directeur stichting Stad en Natuur. Dankzij de steun en inspiratie van Hans kon *Neverending Art* uitgroeien tot wat het is geworden, namelijk een manifestatie die vele honderden mensen heeft bekoord en die in 2012 zal worden voortgezet.

De publicatie kost € 10,00. Te bestellen via info@marielbisschops.nl of ninettekoning@versatel.nl.

We sloten de cirkel met een bijzondere activiteit; de kunstenaars bouwen gezamenlijk een follie van afvalmaterialen.

Rechts: Werk van Erik Fakkeldij, Ninette Koning, Gert-Jan de Jong, Mariël Bisschops.

Zie een uitgebreid fotoverslag op: www.neverendingart.org)

OPEN ATELIERDAGEN KUNSTKRING ZEEWOLDE

De Kunstkring Zeewolde organiseert op zaterdag 16 april en zondag 17 april 2011 een atelierroute 'Open Huis bij de Kunstenaar Thuis'. Op deze twee dagen kan het publiek kennis maken met uiteenlopende kunstuitingen van zo'n 25 leden van de Kunstkring, van wie sommigen zich als professional met kunst bezig houden, andere als amateur. Een aantal van hen zal voor het eerst kennis maken met het grote publiek. De veelheid aan disciplines, waaronder schilderen, beeldhouwen, dichtkunst etc., zal er voor zorgen dat een breed publiek een paar interessante dagen zal beleven.

1. Marsweg 5: Judith Stam, Hans Brouwer en Karin Stam
2. Kleinhoefblad 30 (alleen Zaterdag): Petra Hoos & Joke van Deursen
3. Zuylen 37: Jeannette van der Vliet
4. Straatgras 10: Ed Jansen
5. Vlotgras 6: Angeliqwe Weijers
6. Tuinfluiterlaan 82: Catrien Dirkmaat
7. Tweelingen 71: Gerda Niessen
8. Windbaan 40: Gerrie Verlaan
9. Smaragd 7: Olga ter Borg, Els Los, Johanna den Brok en Jacqueline Hermans
10. Grote Haag 83: Nita de Boer
11. Grote Beer 65: Irma Wisman & Hetty van Hilten
12. Schepenveld 40 (alleen zondag): Gonny Geurts
13. Muiderweg 45: Wim Mulder
14. Krachtenveld 52 (alleen zaterdag): Atelier Nestor
15. Kerkplein 8, Open Haven (alleen zaterdag): Jeannette van der Linde, André van der Wal en Aafje Bruinsma
16. Klipper 36: Toos Oskam
17. Speenkruid 35: Gré de Boer
18. De Verbeelding 14: Myra Heimans
19. De Verbeelding: Rob van den Broek
20. Pauwoog 125: Caroline van de Vate
21. Ruisvoorn 11: Nel van der Munnik

AGENDA *típs* – een greep uit de culturele activiteiten in Flevoland

- Vrijdag 1 april, 20.15 uur Eric Vloeimans, Simin Tander, Florian Weber e.a. *Jazz Impuls Dubbelconcert*; Theater 't Voorhuijs, Emmeloord (€ 18,-)
- Zaterdag 2 april, Zondag 3 april - 9.00 uur eerste voorstelling 2 Turven Hoog, Internationaal Theaterfestival 0 – 6 jaar; Schouwburg Almere 12de editie. 18 verschillende gezelschappen uit Nederland, Oostenrijk, Duitsland, Frankrijk en België. www.2turvenhoog.nl
- Zondag 3 april, 12.00 uur Opening van expositie van Willem Hoogeveen; Shortgolf Swifterbant
- Maandag 4 april, 20.00 uur Lezing Douwe Draaisma, hoogleraar en auteur van bestseller *Vergeetboek*; Corrosia!, Almere Georganiseerd door literair genootschap Eindig Laagland.
- Donderdag 7 april, 20.30 uur Literair Café: Ciel Heintz van het schrijversduo 'Liza van Sambeek'; Theater 't Voorhuijs, Emmeloord. Achter de naam Liza van Sambeek gaan twee schrijvers schuil; Liesbeth van Erp en Ciel Heintz (Zadelpijn en ander damesleed)
- Zondag 10 april, 15.00 uur Concert van Rebelectric Quartet; De Verbeelding, Zeewolde (€ 15,-)
- Zondag 10 april, 12.00 tot 17.00 uur Kunst te Huur; De Hulk, Almere Haven – toegang gratis
- Dinsdag 12 april, 17.00 uur Feestelijke boekpresentatie Agmon van der Veen, Corrosia! Almere. De catalogus bevat een selectie van Van der Veens schilderijen en een inleiding door Igal Vardi.
- Zondag 17 april, 16.00 uur Opening van de tentoonstelling Suchan Kinoshita, Het verkeerde moment op de juiste plek; Museum de Paviljoens, Almere. Opening door Bart De Baere, directeur M HKA, Antwerpen.
- Za/zo 16 en 17 april, 12.00 – 16.00 uur Open Ateliërdagen Kunstkring, Zeewolde – 25 kunstenaars stellen hun atelier open
- Donderdag 21 april, 19.30 uur Bach's *Mattheus Passion* door het Orkest van het Oosten; de Meerpaal, Dronten (€ 30,-) Onder leiding van Leendert Runia, het Sallands Bachkoor, Het Jongenskoor Dalfsen, Vincent van Laar (Orgel).
- Donderdag 21 april, 20.15 uur Pergolesi, *Stabat Mater*, door Camerata Amsterdam; Theater 't Voorhuijs, Emmeloord. Solisten: Josefiën Stoppelenburg, sopraan en Charlotte Stoppelenburg, mezzosopraan.

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.flevokunst.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND <http://kunstenaarsverenigingflevoland.ning.com>
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.nieuwverleden.info
MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE www.depaviljoens.nl
CORROSIA! – ALMERE www.corrosia.nl
DE KUNSTLINIE – ALMERE www.dekunstlinie.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE www.dezijderups.nl
DE MUREN VAN ARCHIPEL – ALMERE www.demurenvanarchipel.nl
DE HULK – ALMERE www.dehulk.org
BG 22 24 - ALMERE www.bg-22-24.nl
CASLA – ALMERE www.casla.nl
EINDIG LAAGLAND www.eindiglaagland.nl
AIR BRUSH – ALMERE www.airbrush-almere.nl
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE www.kunst-enzo.nl
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE www.verenigingalmere2018.nl
ALMERE 2018 - ALMERE www.almere2018.eu
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE www.denieuwebibliotheek.nl/agenda
FLOWLAND – ALMERE www.flowland.nl
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALMERE www.devoetnoot.nl
NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYSTAD www.nieuwlanderfgoed.nl
STICHTING ORGACOM – LELYSTAD www.orgacom.nl
STICHTING DE BARAK – LELYSTAD www.debarak.nl
DE KUBUS – LELYSTAD www.dekubuslelystad.nl
HET FLEVO-LANDSCHAP – LELYSTAD www.flevo-landschap.nl
MUSEUM NAGELE – NAGELE www.museumnagele.nl
MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD www.muzischcentrum.nl
DE VERBEELDING – ZEEWOLDE http://stichting-gem.robvdbroek.nl
HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG www.hotelvansaaze.nl
NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG www.natuurmonumenten.nl
SHORTGOLF – SWIFTERBANT www.shortgolf.nu
KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.kunstindeopenbareruimte.nl
KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND www.flevolandbovenwater.nl
APOLLO ENSEMBLE www.apollo-ensemble.nl
XL DE ATELIERS – DRONTEN www.xldeateliers.nl
KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN www.kunstraaddronten.nl
FLEVOKU(N)STBOULEVARD www.flevokunstboulevard.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl
KUNSTUITLEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojekten.nl
KUNSTUITLEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl